

som paa den Tid var ganske anderledes moden end denne unge Løjtnant, saa man skal ikke tale saa forførdeligt højt om hans Brøde. Han har brugt Vold og vist Mangel paa Selvbeherskelse, ganske vist, men han er ogsaa bleven behandlet haardere end med en Smule Bøde, han har faaet Straf af Fængsel paa 1 Maaned, hvoraf han ganske vist har faaet eftergivet 14 Dage, og han har faaet en følelig Tillægsstraf deri, at han maa vente paa Forfremmelse. Jeg ved ikke, hvorvidt det vil skade hans Fremtid, men det er allerede nu vist, at han vil komme længere tilbage i Lønningsskasserne, end Tilfældet ellers vilde have været. Jeg har ikke læst Sagen igennem, og kender den altsaa ikke nøje, men jeg synes snarest, at han er bleven haardt behandlet, og jeg finder, at det er ikke en Sag, man kan tage til Udgangspunkt for et drabeligt Angreb paa Hæren, thi af den Dimension er Sagen virkelig ikke. Jeg vil ikke gaa nærmere ind paa de Bemærkninger om Forsvarssagen, som det ærede Medlem gjorde; det er vistnok ganske overflødig, at vi diskutere derom, da der jo ved en Diskussion maa forudsættes en vis Grundenighed, som her ikke er til Stede; men han udtalte et Skøn, som han vist ved nærmere Eftertanke vil finde mindre berettiget. Han mente, at det bekendte russiske Fredscirkulære allerede nu skulde sætte sin Frugt i Forslag til Nedsættelse af de militære Bevillinger. Det er vel meget forlangt, og det har undret mig at høre en saadan Udtalelse netop af det ærede Medlem, thi hvad er det, der er sket. Det er dette, at en Enehersker, altsaa en Repræsentant for en Regeringsform, som vi alle, og vel navnlig det ærede Medlem antage efterhaanden vil forsvinde, har udtalt Ønske om, at Rustningerne maa tage af, men hvad vil disse Ord i Øst sige i Sammenligning med *Germaningerne* mod Vest; det store fri Amerika har jo netop i Aar aldeles uforbeholdt slaaet sig paa Militarismen i dens mest ondartede Form, Erobringspolitik, og det endda i en Skikkelse, hvor den ikke en Gang er rettet mod beslægtede Stammer, men mod en Race, der er aldeles forskellig fra den erobrende Nation. Jeg kan ikke se rettere, end at et saadant Fænomen tynger stærkere i Vægtskaalen end det Manifest, som Rusland er fremkommet med. Man kan jo ogsaa se, at i høj Grad fredssøle Nationer som f. Eks. den norske ikke synes at have draget saadanne Slutninger, som det ærede Medlem mener, at man skulde drage af dette Fredsmanifest.

Jeg skal ikke gøre gældende, at da den for 2—3 Aar siden efter at have bevilget 2000 Kr. til Fredsbureauet i Bern samme Dag bevilgede 10 Millioner til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger, hvorefter man vel maa slutte, at hvis Nordmændene antage at faa Nytte af Pengene i Forhold til Udgiften, maa de tillægge Forsvarsforanstaltningerne 5000 Gange saa megen Værdi som Fredsbureauet. Det kan jeg ikke føre i Marken, thi det er noget, der er sket før Fredsmanifestet, men efter dettes Udstedelse har Norge foreslaaet at faa sin Neutralitet anerkendt, men rigtignok samtidig bevilget betydelige Beløb paa sit ekstraordinære Budget og paa det ordinære en hel ny Vaabenart, et Kystartilleri. I Norge mener man altsaa, at man sikrer Freden bedst ved at forberede sit Forsvar saa godt som muligt. Jeg tror, at det ærede Medlem og jeg kunne blive enige om, at af Nutidens Tegn kan man ikke drage nogen som helst Slutning om, at Tiderne ville blive bedre, men at der snarere ere alle mulige Tegn paa, at der er en Sværdtid i Vente; hvis en tidligere Tidsalder er bleven kaldt Næverettens Tid, saa maa Fremtiden betegnes som den pansrede Næves Tid, og dette vil næppe blive bedre. I det hele synes det, at der her ved denne Behandling drives en Slags Sport, man stikker til Straamanden eller til Ringen; Militæretaten skal have sin Omgang af de fleste Talere, som have Ordet. Om det saa er det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Busk) kunde han, skønt belært af adskillige Erfaringer ikke dy sig denne Gang. Han tog Anledning af, at han mente, der var sket noget paa Søofficersskolen, til at tale om de elskværdige, joviale Søofficerer her i Tinget i Modsætning til de opstyltede og opstrunkede landmilitære. Jeg har set efter i Rigsdagstidenden. Der er „opstrunkede“ blevet til „opstadsede“ og „landmilitære“ til „Landmilitærvæsen“, men det var ikke det, som det ærede Medlem sagde. Det har selvfølgelig gjort et smerteligt Indtryk paa mine Kolleger og mig. Jeg er vis paa, at baade det ærede Medlem for Stege (Bojsen) og det ærede Medlem for Faaborg (Kr. Jensen) for ikke at tale om det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og andre militære her, have ligesom jeg følt sig trykkede ved at betegnes som opstyltede og opstrunkede. Navnlig det sidste Udtryk var uhyggeligt, da vi ikke vide, hvad det er, men jeg gaar ud fra, at det maa være temmelig uskyldigt; thi ellers vilde den